

- 2) Tweede middel: de Commissie heeft de haar door artikel 9 van verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief — en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. 1) toegekende bevoegdheid overschreden.
- 3) Derde middel: de Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door gevulde wijnbladeren in blik in te delen onder de in bijlage bij de litigieuze verordening vastgestelde GN-code.

Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — Pigui/Commissie

(Zaak T-382/11)

(2011/C 282/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cristina Pigui (Strejnic, Roemenië) (vertegenwoordiger: M. Alexe, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- verweerster verplichten om informatie mee te delen aangaande de identiteit van elke instelling voor hoger onderwijs die bij de online master 2008-2010 van het Jean Monnet-programma is betrokken;
- verweerster verplichten om het programma stop te zetten indien er geen instelling voor hoger onderwijs bij betrokken is, om schriftelijke studieovereenkomsten tussen studenten en organisatoren te eisen en om een uniform evaluatiesysteem voor alle betrokken studenten te eisen;
- de Commissie verplichten verzoeksters *ab initio* situatie te herstellen door aan te tonen dat het programma voor 2008-2010 niet aan de normen van het Jean Monnet-programma voldeed, ten minste wat verzoekster betreft.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar vordering verzoekt verzoekster krachtens artikel 265 VWEU om de verklaring dat verweerster onrechtmatig heeft verzuimd te handelen, aangezien zij de door verzoekster gevraagde resultaten van het openbaar onderzoek niet heeft meegegeeld.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: verweerster heeft de artikelen 6, lid 3 en 15 van besluit nr. 1720/2006/EG⁽¹⁾ geschonden aangezien zij heeft verzuimd informatie te onderzoeken en mee te delen zoals door verzoekster gevraagd, en ook de artikelen 11 en 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aangezien verweerster het transparantiebeginsel en de wetgeving inzake consumentenbescherming heeft geschonden.
- 2) Tweede middel: verweerster heeft de artikelen 4 en 5 van richtlijn 97/7/EG⁽²⁾ en de artikelen 2, sub a en sub b, en 5 van richtlijn 2005/29/EG⁽³⁾ geschonden aangezien zij heeft verzuimd de online master van het Jean Monnet-programma te onderzoeken en te evalueren in het licht van de doelstellingen ervan overeenkomstig artikel 15 van besluit nr. 1720/2006/EG.
- 3) Derde middel: verweerster heeft artikel 5 van richtlijn 97/7/EG en de artikelen 2, sub a en sub b, 6 en 7 van richtlijn 2005/29/EG geschonden aangezien zij heeft verzuimd een onderzoek in te stellen naar het meten met twee maten bij het systeem voor de evaluatie van studenten.
- 4) Vierde middel: verweerster heeft artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden alsmede artikel 2 van het eerste aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden geschonden, aangezien verzoekster in het kader van de online master van het Jean Monnet-programma niet gelijk is behandeld.

- (¹) Besluit nr. 1720/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 tot vaststelling van een actieprogramma op het gebied van een leven lang leren (PB L 327, blz. 45)
- (²) Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (PB L 144, blz. 19)
- (³) Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („Richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22)

Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — Makhlouf/Raad

(Zaak T-383/11)

(2011/C 282/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Eyad Makhlouf (Damascus, Syrië) (vertegenwoordigers: P. Grollet en G. Karouni, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsbesluit 2011/302/GBVB van de Raad van 23 mei 2011 tot uitvoering van besluit 2011/273/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, wegens de schending van de grondrechten nietig te verklaren, voor zover het op verzoeker betrekking heeft;
- de Raad van de Europese Unie krachtens de artikelen 87 en 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van de rechten van verdediging en van het recht op een eerlijk proces. Verzoeker voert aan dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden, aangezien de betrokken sancties hem zijn opgelegd, zonder dat hij vooraf is gehoord, zonder dat hij zich heeft kunnen verdedigen en zonder in kennis te zijn gesteld van de elementen op grond waarvan die maatregelen zijn genomen.
- 2) Tweede middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU neergelegde motiveringsplicht. Verzoeker verwijt de Raad beperkende maatregelen tegen hem te hebben genomen zonder hem de redenen te hebben meegedeeld teneinde hem in staat te stellen gebruik te maken van zijn middelen van verdediging. Verzoeker verwijt verweerder zich te hebben beperkt tot een algemene en stereotiepe formulering, zonder nauwkeurige vermelding van de elementen in feite en in rechte waarvan de wettigheid van zijn besluit afhangt en van de overwegingen die hem tot het nemen daarvan hebben gebracht.
- 3) Derde middel: gegrondheid van de motivering. Verzoeker verwijt de Raad te hebben gesteund op een kennelijk onjuiste en verwarde motivering zodat deze niet kan worden geacht rechtens genoegzaam te zijn.
- 4) Vierde middel: schending van de waarborg met betrekking tot het recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming. Verzoeker voert aan dat hij niet alleen zijn standpunt bij de Raad niet naar behoren heeft kunnen kenbaar maken, maar dat hij, bij gebreke van enige vermelding in het bestreden besluit van de specifieke en concrete redenen die het besluit rechtvaardigen, ook niet in staat is gesteld zijn recht van beroep bij het Gerecht naar behoren uit te oefenen.
- 5) Vijfde middel: schending van het algemene beginsel van evenredigheid.
- 6) Zesde middel: schending van het eigendomsrecht, aangezien de beperkende maatregelen en meer bepaald de maatregel van bevrozing van tegoeden, een onevenredige aantasting vormen van verzoekers grondrecht om vrij over zijn goederen te beschikken.

- 7) Zevende middel: schending van het recht op privacy, aangezien de maatregelen van bevrozing van tegoeden en beperking van de bewegingsvrijheid ook een onevenredige aantasting van verzoekers grondrecht vormen.

Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Safa Nicu Sepahan/Raad

(Zaak T-384/11)

(2011/C 282/63)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (vertegenwoordiger: A. Bahrami, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- punt 19 van bijlage VIII bij verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB L 281, blz. 1), zoals gewijzigd door uitvoeringsverordening (EU) nr. 503/2011 van de Raad van 23 mei 2011 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 961/2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB 2011 L 136, blz. 26) nietig verklaren;
- verklaren dat verweerder artikel 265 VWEU heeft geschonden door te hebben verzuimd verzoeksters verzoek van 7 juni 2011 om herziening van punt 19 te behandelen;
- de schrapping gelasten van verzoeksters naam van de EU-lijst met sancties;
- verzoekster een schadevergoeding toekennen ten belope van een in de loop van de onderhavige procedure vast te stellen bedrag, maar van niet minder dan 2 000 000 EUR; en
- verweerder in verzoeksters kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: de Raad heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt aangezien de opname van verzoeksters naam op de lijst van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn, onjuist, misleidend, niet-specifiek, onvolledig en bijgevolg zonder meer onrechtmatig is.